

Claire Gaudriot

Η νεραϊδούλα Λιλικά

και η περιπέτεια στο λιβάδι

Μετάφραση
Μαρία Αγγελίδου

Για τον Ολιβιέ,
που φτιάχνει σπουδαία δεντρόσπιτα

Η ΝΕΡΑΪΔΟΥΛΑ ΛΙΛΙΚΑ
ΚΑΙ Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΣΤΟ ΛΙΒΑΔΙ
Τίτλος πρωτοτύπου: *Hortense petite féé et la clé des champs*

Μετάφραση: Μαρία Αγγελίδου
Διόρθωση: Γιάννης Τσατοσαρός

© 2006, Hachette Livre

© 2007, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε.
για την ελληνική γλώσσα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής, τηλ.: 210 2816134
e-mail: info@picturebooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334

www.picturebooks.gr

ISBN 978-960-412-718-4

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Στο βάθος του κήπου, κρυμμένος στη φυλλωσιά ενός μεγάλου δέντρου, ο Μάριος αποτελείώνει το δεντρόσπιτό του. Του το 'φτιαξε ο μπαμπάς του, ακριβώς όπως τ' ονειρευόταν. Τι όμορφο που έγινε τώρα που ο Μάριος το έβαψε!

Ξαφνικά ο Μάριος ακούει φωνές
από κάτω. Φωνές που τον
φωνάζουν. Είναι τα παιχνίδια του.
Κι ακούγονται πολύ ταραγμένα.
–Κατέβα γρήγορα, Μάριε!
Η Μιμή η αγελαδίτσα... χάθηκε!
Η Μιμή, η πιο αγαπημένη του
απ' όλα τα πάνινα κουκλάκια του!

–Ψάξαμε παντού, αλλά δεν τη βρήκαμε! εξηγεί ο Πίπης το πρόβατο. Σπιθαμή προς σπιθαμή ψάξαμε όλο τον κήπο... Πήρε μαζί της και σοκολατάκια...
–Οχ! Αυτό θα πει πως πήγε ταξίδι, λέει ανήσυχος ο Μάριος.

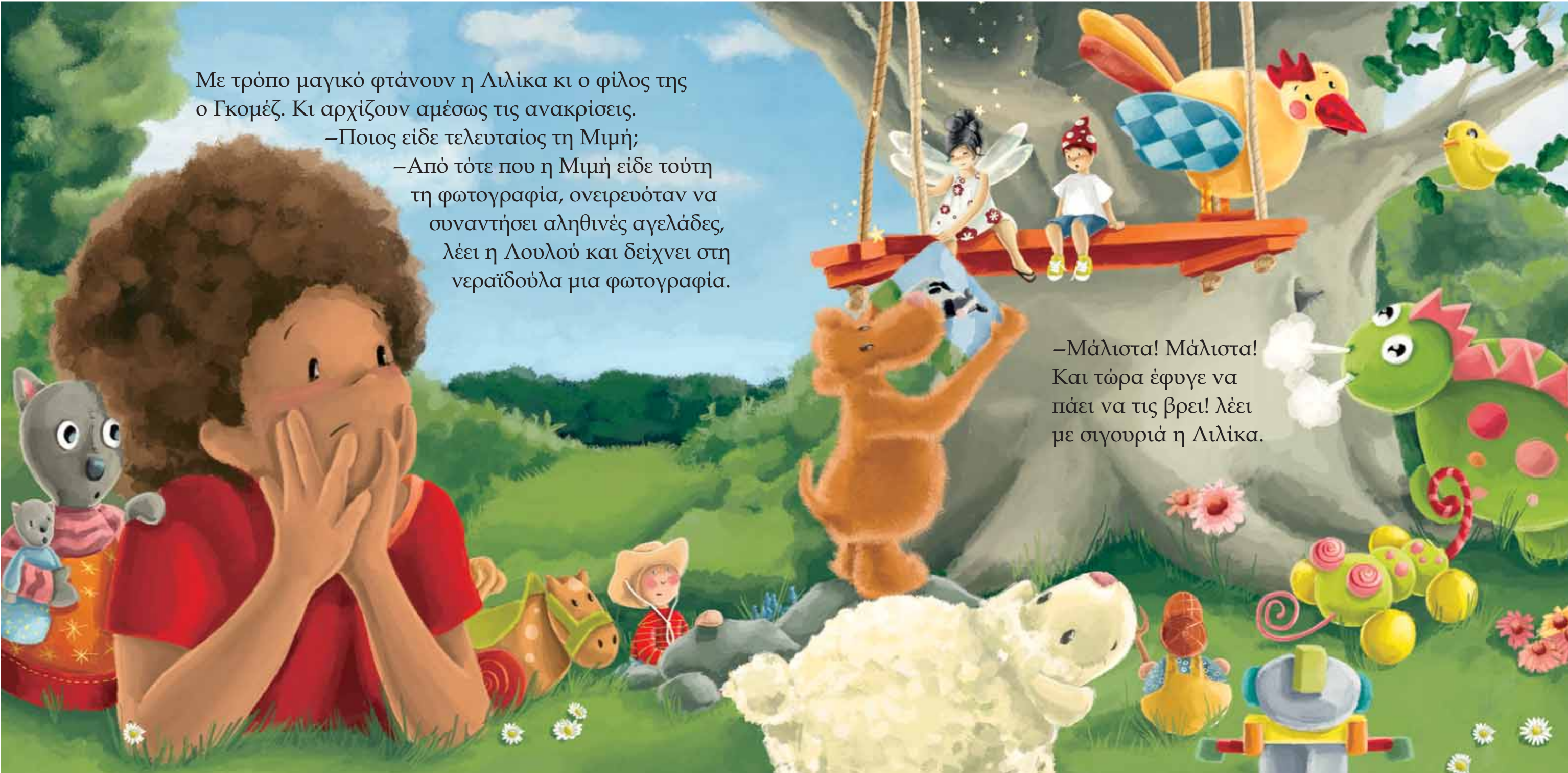
Την καλή ιδέα την κατεβάζει η Τούλα η κοτούλα:
–Φύσα αυτό το λουλούδι απ’ το ραδίκι! Κι οι μικροί φτερωτοί του σπόροι θα φτάσουν ως τη Λιλίκα τη νεραϊδούλα. Αυτή μόνο μπορεί να βρει τη Μιμή. Αυτή μόνο μπορεί να μας βοηθήσει.

Με τρόπο μαγικό φτάνουν η Λιλίκα κι ο φίλος της ο Γκομέζ. Κι αρχίζουν αμέσως τις ανακρίσεις.

–Ποιος είδε τελευταίος τη Μιμή;

–Από τότε που η Μιμή είδε τούτη τη φωτογραφία, ονειρευόταν να συναντήσει αληθινές αγελάδες, λέει η Λουλού και δείχνει στη νεραϊδούλα μια φωτογραφία.

–Μάλιστα! Μάλιστα!
Και τώρα έφυγε να πάει να τις βρει! λέει με σιγουριά η Λιλίκα.

–Πώς θα τις βρούμε εμείς τις αγελάδες; ρωτάει ο Γκομέζ.
Η Λιλίκα δείχνει τότε στο βοηθό της την όμορφη πεταλούδα,
που κάθεται σ' ένα λουλούδι.
–Αυτή θα μας δείξει το δρόμο! Πάμε να
τη ρωτήσουμε!
–Ελάτε, φίλοι, να σας κεράσω πρώτα ένα
γλυκό! λέει η πεταλούδα. Κι ύστερα θα
σας δείξω το δρόμο.

–Μμμιαμ! Σοκολατάκια! ξερογλείφεται ο λιχούδης ο Γκομέζ.
–Πεταλούδα, ποιος σ' τις έδωσε; ρωτάει αμέσως η Λιλίκα.
–Μια αγελαδίτσα, που έψαχνε κι αυτή να βρει ένα κοπάδι αγελάδες.

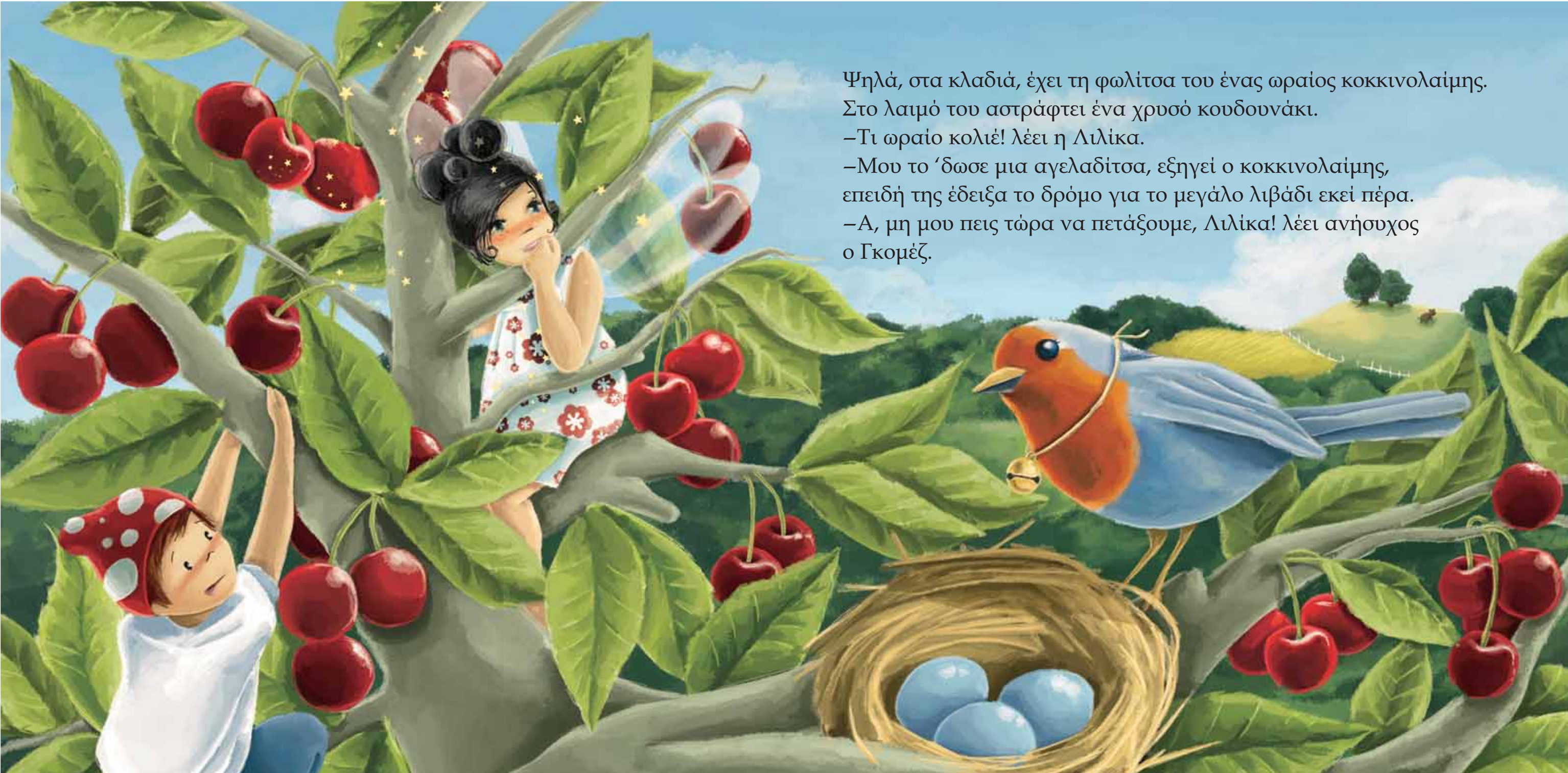
Η νεραϊδούλα κι ο βοηθός της ευχαριστούν
την καινούρια τους φιλενάδα και ξαναπαίρνουν
το δρόμο τους. Δεν αργούν να φτάσουν σ' ένα ρυάκι.
–Τι βλέπεις, Γκομέζ;
–Ένα βάτραχο μασκαρεμένο! Φοράει ένα παράξενο
κασκόλ!
–Άλλο και τούτο! Για να τον ρωτήσουμε πού το βρήκε!

–Βρεκεκέξ, μου το χάρισε μια μικρή αγελαδίτσα!
Ήθελε να περάσει απέναντι χωρίς να βραχεί.
–Ευχαριστούμε, κύριε βάτραχε!... Έλα, Γκομέζ,
γρήγορα απέναντι!
Μα ο Γκομέζ φοβάται το νερό!

–Και τώρα τι κάνουμε; αναρωτιούνται οι δυο φίλοι μας.
–Σκαρφαλώνουμε! λέει ο Γκομέζ. Από την κορφή του δέντρου
θα δούμε ολόγυρα!
Είναι η σειρά της Λιλίκας να φοβηθεί λιγάκι.

Ψηλά, στα κλαδιά, έχει τη φωλίτσα του ένας ωραίος κοκκινολαίμης.
Στο λαιμό του αστράφτει ένα χρυσό κουδουνάκι.

–Τι ωραίο κολιέ! λέει η Λιλίκα.

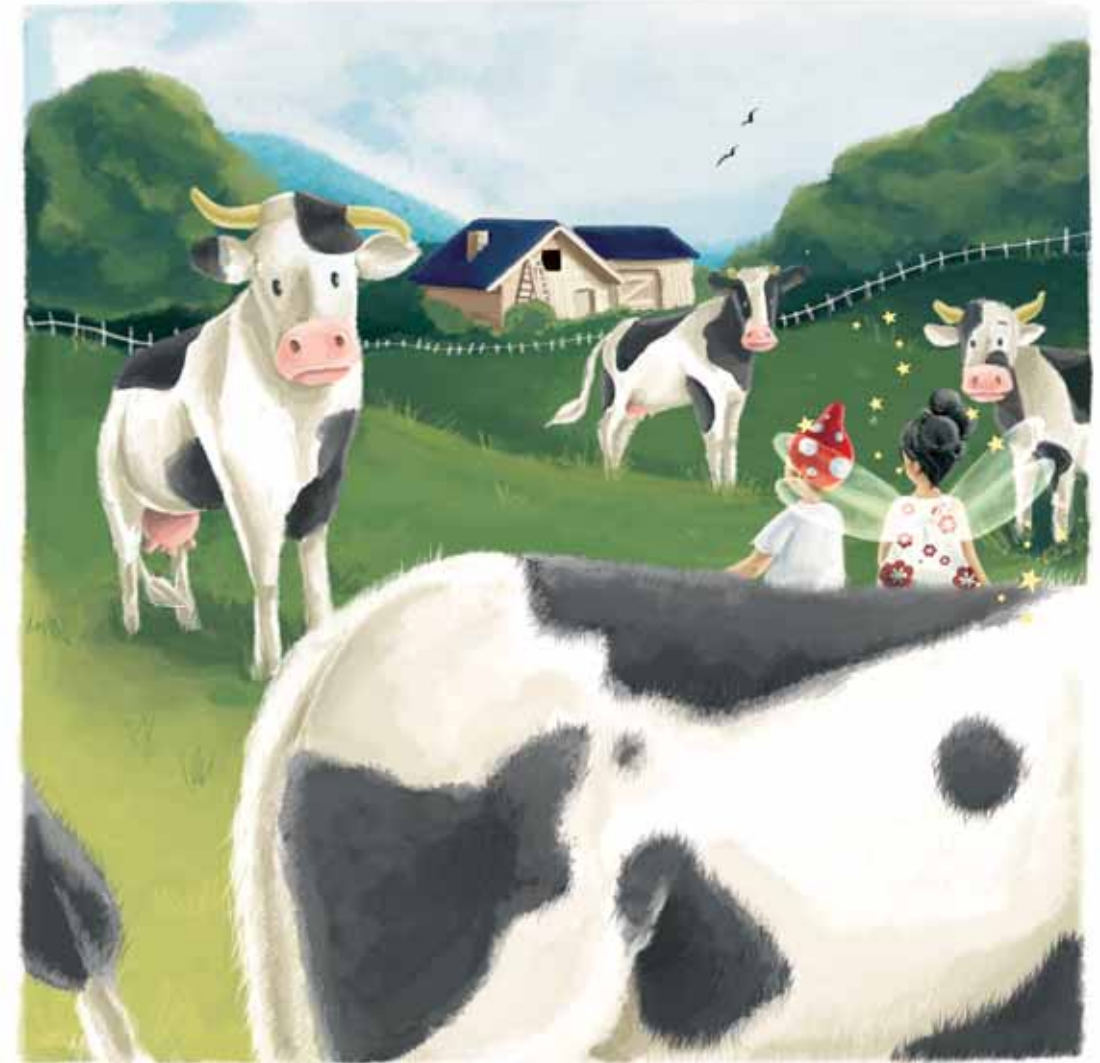
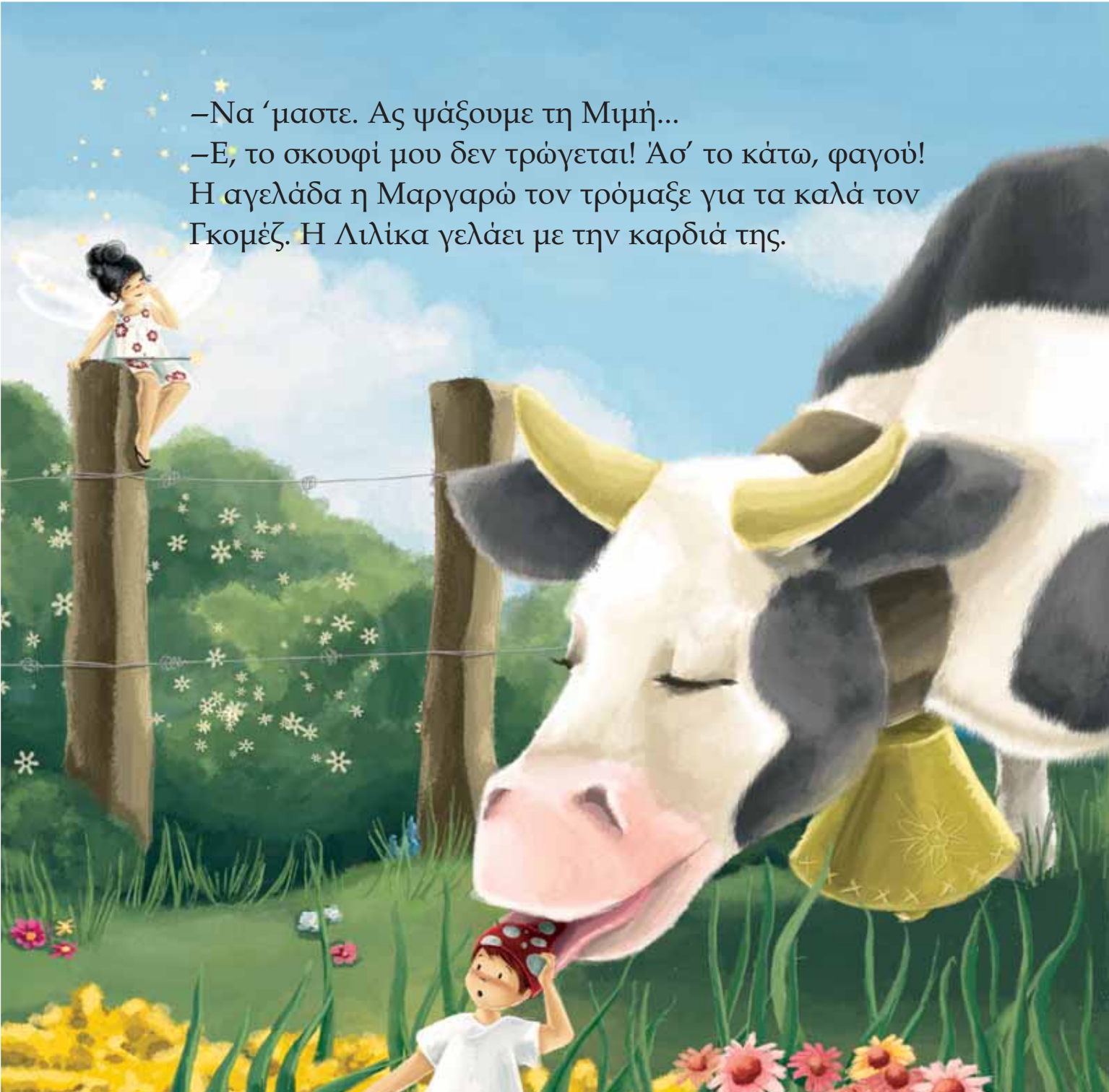
–Μου το ‘δωσε μια αγελαδίτσα, εξηγεί ο κοκκινολαίμης,
επειδή της έδειξα το δρόμο για το μεγάλο λιβάδι εκεί πέρα.

–Α, μη μου πεις τώρα να πετάξουμε, Λιλίκα! λέει ανήσυχος
ο Γκομέζ.

Αλλά η έξυπνη νεραϊδούλα βγάζει το μαγικό ραβδί της:
–Χελιδόνια και κοτσύφια, σπουργιτάκια, πελαργοί,
όποιος ξέρει να πετάει, ποτέ, ποτέ του δεν αργεί!
Κοίτα, Γκομέζ, το μεγάλο λιβάδι! Φτάσαμε, κρατήσου!
λέει η Λιλίκα.

–Να ‘μαστε. Ας ψάξουμε τη Μιμή...
–Ε, το σκουφι μου δεν τρώγεται! Άσ’ το κάτω, φαγού!
Η αγελάδα η Μαργαρώ τον τρόμαξε για τα καλά τον
Γκομέζ. Η Λιλίκα γελάει με την καρδιά της.

Ζητάει συγγνώμη η καημένη. Και παίρνει στην πλάτη
της τη Λιλίκα και τον Γκομέζ, να τους πάει στο στάβλο.
–Η Μιμή δεν ήθελε να βγει να βοσκήσει, τους λέει.

Τη βρίσκουν ξαπλωμένη πίσω από ένα δεμάτι άχυρο. Έχει τα χάλια της η κακομοίρα.

–Μιμή, ο Μάριος ανησυχεί πολύ! τη μαλώνει η Λιλίκα.

–Αχ, κι εγώ το μετάνιωσα που έφυγα. Αψού... Είμαι αλλεργική με τα χόρτα και με τ' άχυρα, κλαψουρίζει η μικρή αγελάδα.

–Σε λίγο θα είσαι σπίτι, την παρηγορεί ο Γκομέζ.

Η πεταλούδα πηγαίνει πετώντας και ειδοποιεί το Μάριο,
που δεν αργεί να καταφθάσει. Γυρίζουν όλοι μαζί,
φορτωμένοι γάλα και κεράσια. Θα φάνε και θα πιούνε.
Κι ύστερα θα 'ναι πια ώρα να φύγουν η νεραϊδούλα
κι ο Γκομέζ για νέες περιπέτειες...